

LICYTACYJA (1) *sb f*

A pl licyt(a)cyj(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Wystawienie czegoś na publiczną sprzedaż oferującemu najwyższą cenę; tu: w przeni [licitatio – targowanie, podawanie Mącz 192a; – podwyższenie ceny Calep; targowanie – licitatio Cn]:

Zwrot: »licytacje [między kim] czynić«: Licitacie y diuifie miedzi Polaki tziniel/ iedne zwał alumnos drugie male contentos. PaprUp I4v.

KN